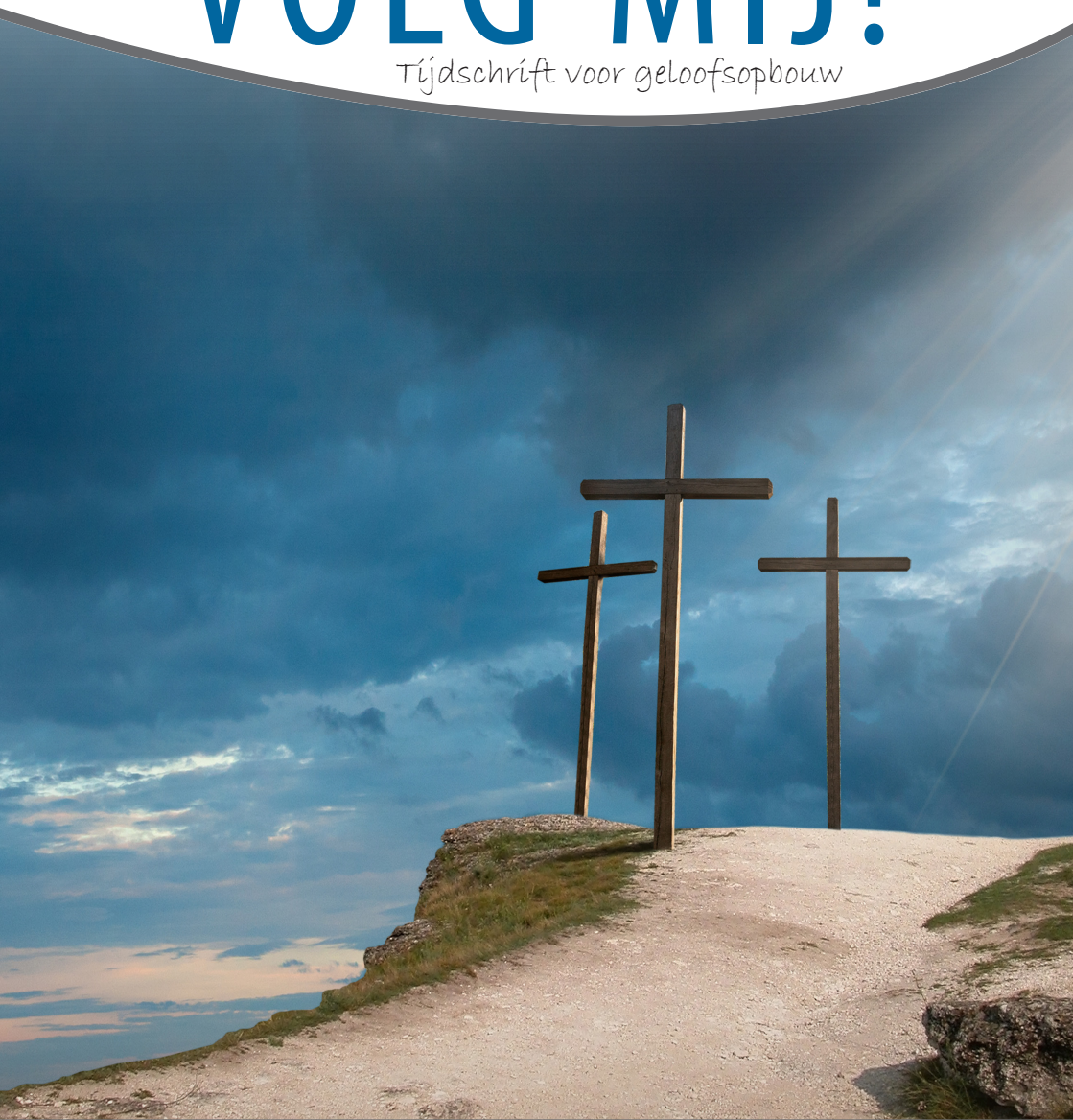

7

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

4 : Kruisig Hem,
: kruisig Hem
:

12 : De opvoeding
: van kinderen
:

27 : Euthanasie -
: Alles al weer
: vergeten?
:

Inhoud

■ Jezus Christus	
Kruisig Hem, kruisig Hem	4
■ Aan de Slag	
Actueel	9
Ogenblik.....	19
Puzzel.....	20
■ Verhaal	
Arnichauds geheim	10
■ Huwelijk en gezin	
De opvoeding van kinderen	12
■ Bijbelstudie	
Bijbelstudie Markus (6)	21
Mattheüs	26
■ Gebed ABC...	
Xinjiang.....	24
■ Om over na te denken	
Euthanasie	27
■ Goede boodschap	
De oude Bijbel	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Seite 1 © AlenKadr - stock.adobe.com
Seite 9 © 和太保 - stock.adobe.com
Seite 10 © Tillo & Paolo - stock.adobe.com
Seite 12 © Liddy Hansdottir - stock.adobe.com

Seite 13 © Cello Armstrong - stock.adobe.com
Seite 13 © fizkes - stock.adobe.com
Seite 14 © WavebreakMediaMicro - stock.adobe.com
Seite 16 © Alekss - stock.adobe.com

Seite 18 © Luis Louro - stock.adobe.com
Seite 26 © Oleksandr - stock.adobe.com

Beste jongelui,

Voor jullie ligt weer een nieuwe 'Volg Mij!' en ik hoop dat jullie ook deze met veel interesse zullen lezen.

Het eerste artikel gaat namelijk over de Heere Jezus en dan met name over Zijn lijden en sterven. Laten we ons toch eens indenken hoe dat geweest moet zijn. De Heere kwam voor ons naar deze wereld en wist al van te voren hoe wij op Hem zouden reageren. Werd Hij vriendelijk ontvangen door ons? Zaten we, oneerbiedig gezegd, op Hem te wachten? Ons antwoord was dat Hij de weg van het kruis moest gegaan - maar uiteindelijk is Hij wel voor onze zonde(n) gestorven!

Onze? Heb jij je zonden al beleden aan de Heere en Hem aangenomen als je Redder en Zaligmaker? Nu heb je misschien de tijd er nog voor (als je dat nog niet gedaan hebt), maar morgen kan het er heel anders uitzien. Morgen heb je misschien niet meer de mogelijkheid om dat te doen. Denk maar aan de plotselinge inval van Rusland in Oekraïne of zoals hier in 'Volg Mij!' een artikel over de Tweede Wereldoorlog en de gruweligheden die daarmee gepaard gingen.

In het licht bezien van de historische- en huidige ontwikkelingen – denk je dat je eindeloos de tijd hebt? ... Stel het niet uit om de keuze voor Hem te maken, morgen kan het namelijk te laat zijn!

Hartelijke groet,

Sander Nijp

Kruisig Hem, kruisig Hem - De mensen slaan toe

(de Zoon des mensen in de handen van zondaren)

'Hosanna, de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Hosanna, in de hoogste hemelen!' (Matth. 21:9). Het is nog geen zeven dagen geleden dat een menigte volk de Heere Jezus op Zijn weg naar Jeruzalem zo toejuichte. Maar deze nacht hangt er een gespannen sfeer over de stad. Het is de nacht waarin de Heere Jezus overgeleverd wordt, waarin gevallen schepselen de handen aan hun Schepper slaan ...

Zijn gevangenneming

Geharde mannen haasten zich in de duisternis met fakkels, zwaarden en stokken door de straten van Jeruzalem. In opdracht van de hogepriester, de Schriftgeleerden en de oudsten van het volk zijn zij onder leiding van Judas, die tot de twaalf discipelen behoort, onderweg naar de hof van Gethsémané, die buiten de poorten van de stad ligt. Zoals zo vaak in de afgelopen drie jaar is de Heere Jezus met de overige discipelen daarnaartoe gegaan om te bidden.

'Gegroet, Rabbi!', begroet Judas de Heere en hij kust Hem. Het afgesproken teken om zijn begeleiders te laten zien Wie zij moeten arresteren. Judas spreekt de Heere niet als Heere aan. Hij kan het niet, want hij gehoorzaamt iemand anders. (Matth. 26:49)

'Vriend, waarvoor bent u hier?', beantwoordt de Heere de groet. Vriend! Dit woord zou Judas midden in het hart moeten raken, tot bezinning brengen. Maar Judas toont geen bewogenheid; zijn hart blijft onberoerd. De liefde voor geld heeft elke mogelijke genegenheid

voor de Heere Jezus verstikt. Judas, die met de Heere Jezus door het land was getrokken, die ooggetuige van Zijn wonderdaden was geweest, die samen met de andere discipelen de woorden van genade die de Heere tot de mensen had gesproken, had gehoord, is een dienaar van de duivel geworden. (Matth. 26:50)

'Wie zoekt u?', wendt de Heere Jezus zich tot de zwaarbewapende menigte. 'Jezus de Nazarener', klinkt het door de nacht. 'Ik ben het!', geeft de Heere bereidwillig toe. Met zwaarden en stokken zijn zij uitgegaan, alsof Hij een zware misdadiger was. Maar dit eenvoudige 'IK BEN het', deze Naam, die het Wezen van God openbaart, de Naam waarmee Zijn almacht als Schepper zich openbaart en waarmee Hij Zich al aan Mozes op de berg Horeb had getoond (Ex. 3:2,14), kunnen zij niet weerstaan. De voor de strijd geharde mannen deinsden terug en vallen op de grond. (Joh. 18:4-6)

Dan gebeurt het onbegrijpelijke. 'Wie zoekt u?', vraagt de Heere een tweede keer. Weer antwoorden zij: 'Jezus de Nazarener'. En nu antwoordt de Heere niet meer met macht, zodat zij hun duistere werk kunnen uitvoeren. Maar niet zonder dat Hij beschermend voor Zijn discipelen gaat staan. 'Als u dan Mij zoekt, laat dezen weggaan!' De discipelen grijpen het moment aan en vluchten, hoewel ze van tevoren allemaal volmondig verklaard hadden bij Hem te willen blijven en met Hem te willen sterven. Maar daaraan denkt nu niemand meer. De Heere staat nu helemaal alleen tegenover de soldaten.

Ruwe handen grijpen Hem beet en boeien Hem. En de Heere Jezus – láát het gebeuren! (Joh. 18:8,12)

Voor het Sanhedrin

Al tijdens het eerste verhoor na Zijn arrestatie in het huis van Annas, de schoonvader van de hogepriester Kajafas, slaat één van de dienaars van de hogepriester de Heere Jezus in het gezicht, omdat het antwoord van de Heere op een vraag van de hogepriester hem niet aanstaat. Weer licht voor een ogenblik de Goddelijke autoriteit van de Heere op als Hij de dienaar vraagt: 'Als Ik verkeerd gesproken heb, bewijs dan wat er verkeerd is; maar als het terecht was, waarom slaat u Mij dan?' (Joh. 18:13,22,23)

We lezen niet dat er een antwoord volgt. In plaats daarvan vertelt Gods Woord ons dat zij de Heere eerst naar Kajafas de hogepriester, en daarna voor het Sanhedrin, het hoogste gerechtshof van de Joden, brengen. Nog voordat het verhoor begint en nog voordat de eerste aanklacht naar voren gebracht is, staat het oordeel vast:

de Heere Jezus moet ter dood veroordeeld worden. Aanklacht na aanklacht, leugen op leugen brengen de getuigen naar voren, maar geen twee verklaringen komen met elkaar overeen. Echter, zonder een eensluidend getuigenis kan het doodvonnis niet gevelld worden. En de Heere – zwijgt bij al deze gemene leugens. (Matth. 26:59-60,63)

Daar komt de hogepriester naar voren en beveelt de Heere om hem te zeggen of Hij de Christus is, de Zoon van God. 'U hebt het gezegd', bevestigt de Heere, want over deze waarheid kan Hij niet zwijgen. (Matth. 26:63-64)

Hoewel de aanwijzingen van God het hem verbieden (zie Lev. 10:6), scheurt de hogepriester zijn kleren en beticht de Heere van godslastering. 'Waarom hebben wij nog getuigen nodig? Zie, nu hebt u Zijn godslastering gehoord. Wat denkt u?', roept hij het samgekomen Sanhedrin toe. Het oordeel is unaniem: 'Hij is schuldig en verdient de dood'. En alsof het nog niet genoeg is om dit boze oordeel te vellen, schamen

de hoogste rechters van de Joden zich niet de Heere in het gezicht te spuwen, een teken van de grootste verachting. En de Heere Jezus – wendt Zijn gezicht niet af. (Matth. 26:65-67)

Dan werpen ze de Heere een doek over het hoofd zodat Hij niets meer kan zien. Schijnbaar weerloos staat de Heere daar als ze Hem in het gezicht slaan. 'Profeteer ons, Christus: wie is het die U geslagen heeft?', dagen ze Hem arrogant uit. Geloven ze werkelijk dat de Heere het niet wist? Jawel, de Heere Jezus weet het, maar – Hij zwijgt en laat Zich slaan! (Matth. 26:68; Mark. 14:65)

In het gerechtsgebouw¹

Er volgt een eerste verhoor door Pilatus, die uiteindelijk verklaart geen schuld in de Heere Jezus te vinden, en al helemaal geen schuld die de doodstraf verdient. Maar de aanklagers laten niet los: 'Hij hitst het volk op door in heel Judea onderwijs te geven, van toen Hij begon in Galilea tot hiertoe' (Luk. 23:4-5).

Daarop stuurt Pilatus de Heere naar Herodes. Die is daar blij mee, want hij had al lange tijd gewenst Hem te zien omdat hij veel over de Heere gehoord had en hoopte dat Die in zijn tegenwoordigheid een wonder zou doen. Herodes ondervraagt de Heere met veel woorden, maar de Heere antwoordt niet. Aangestoken door de heftig aangedragen beschuldigingen, en teleurgesteld omdat de hoop op een wonder niet in vervulling gaat, storten

¹ Met gerechtsgebouw wordt hier het werkpaleis van de Romeinse stadhouder in Jeruzalem bedoeld (zie Mark. 15:16).

Herodes en zijn soldaten zich op de weerloze Man en drijven de spot met Hem. 'Gehoond en bespot'. De woorden waarmee Gods Woord erover bericht, klinken zo onschuldig, en toch zullen het onvoorstelbare wreedheden geweest zijn die de Heere daar te verduren kreeg. (Luk. 23:7-11)

Hij gaat terug naar Pilatus, die Hem opnieuw verhoort. Weer verklaart hij geen schuld in de Heere te vinden. Dat prikkelt de hogepriesters en de oudsten alleen maar nog meer. Zij hitsen het volk dat dit onwaardige schouwspel volgt, op om de dood van de Heere en de vrijlating van een man die aantoonbaar een moordenaar en het brein achter een volksoptocht was, van Pilatus te eisen. (Luk. 23:11-19)

Maar Pilatus lijkt bestand tegen de druk van de menigte. Van de onschuld van de Aangeklaagde overtuigd, probeert hij de Heere vrij te laten, omdat hij weet dat zij Hem uit nijd overgeleverd hebben. Dan nemen de leiders van de Joden hun toevlucht tot een gemene list: 'Als u Deze loslaat, bent u niet de vriend van de keizer' (Joh. 19:12). Voor Pilatus zou dat betekenen dat hij zijn baan zou kunnen verliezen. Deze prijs wil hij niet betalen. En dus velt hij het doodvonnis over de Onschuldige en geeft hij Hem over aan zijn troepen, om het vonnis te voltrekken. (Luk. 23:24-25)

De Romeinse soldaten nemen de Heere mee naar het gerechtsgebouw. Zij vlechten een kroon van dorens, lange dorens met weerhaken, die zich in de huid vasthaken. Maar het is niet genoeg dat zij

Hem deze kroon op het hoofd zetten; ze slaan er ook nog met een rietstok op. Bovendien doen ze hem een scharlaken-rode mantel om, vallen voor Hem op de knieën en bespotten Hem: 'Gegroet, Koning van de Joden' (Matth. 27:28-30).

Maar de Romeinen bespotten de Heere niet alleen. Ook slaan ze Hem zonder medelijden. Steeds weer wordt er met de gesel – een leren riem, waarin botsplinters als weerhaken geknoopt zijn – op Zijn rug geslagen. 'Ploegers hebben hun voren lang gemaakt', had de psalmist profetisch over deze beproeving gezegd (Ps. 129:3). Weer spuwden de mensen de mens geworden Zoon van God in het gezicht. En de Heere Jezus – wendt Zijn gezicht ook nu niet af en geeft Zijn rug over aan de slagen.

Op Golgotha

Uiteindelijk hangt de Heere aan het kruis van Golgotha, Zijn handen en voeten doorboord met spijkers. Na al de onvoorstelbaar gruwelijke lichamelijke mishandelingen slaan de mensen de Heere nu ook nog met hun woorden: 'Kom af van het kruis en wij zullen in U geloven' (Matth. 27:40,42). En de

Heere – laat deze provocatie onbeantwoord. Anders zouden wij allemaal voor eeuwig verloren gaan.

'Hij heeft op God vertrouwd; laat Die Hem nu verlossen als Hij Hem welgezind is, want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon' (Matth. 27:43), dagen ze Hem met grenzeloze arrogantie uit. Als in het Oude Testament God en Zijn eer aangevallen werden, zweeg God nooit daarover. Maar nu, nu Zijn Zoon zo door de mensen gehoond wordt, zwijgt God. Hebben wij er enig idee van wat dat voor de Vader en de Zoon betekende?

En wij?

Streven naar (nog) meer geld, nijd, egoïsme, arrogantie en wat nog meer de mensen gedreven mag hebben om de hand aan de Heere Jezus te slaan – is het ons werkelijk onbekend? Of hebben dergelijke motieven ook in ons leven soms de overhand gekregen en de liefde tot onze Verlosser Jezus Christus laten verkoelen? Laten we de Heere bidden om het juiste antwoord van onze harten op Zijn lijden – uit dankbaarheid voor Zijn werk op Golgotha.

Stefan Busch

Geißel (Peitsche)

De metaverse

Onlangs verscheen een nieuwsbericht over de release van Facebooks versie van de digitale wereld, de metaverse. Wat is het en hoe kan Gods Woord ons helpen bij het beoordelen ervan?

Leefomgevingen vroeger en nu

Vóór de industriële revolutie leefden de mensen op grotere afstand van elkaar, veelal op het platteland. Het werk gebeurde op het land en dus was men afhankelijk van het licht van de zon. Tegenwoordig leeft de meerderheid van de wereldbevolking in een stad en werken kan 24/7 bij kunstlicht dus maken we het 24/7 licht.

Gevolgen

'Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn' (Romeinen 1:20).

Doordat we zo dicht bij elkaar wonen, is vaak het enige wat we op een dag meekrijgen van Gods schepping, de lucht. Als we tenminste de tijd vinden om naar boven te kijken, boven de gebouwen uit, en er geen smog hangt die het zicht ontnemt. En als het 's nachts nooit meer echt donker is, hoe kunnen we dan het enorme sterrenleger zien, geschapen door God, Die ze allen roept bij name? (naar Jesaja 40:26).

De zichtbare dingen die Zijn kracht en Goddelijkheid bekend maken, worden dan voor velen onzichtbaar.

Metaverse

"Metaverse is het gehele netwerk van aan elkaar gekoppelde virtuele 3D-ruimtes waarin de gebruikers, vaak door middel van avatars, interactief kunnen rondkijken en interageren." (Wikipedia)

De duivel grijpt z'n kans om op allerlei manieren ons van God af te houden. Eerst door Gods schepping onzichtbaar te maken en nu ook door een menselijke virtuele schepping ervoor in de plaats te stellen. En dus is daar het gevaar die virtuele werkelijkheid meer te waarderen dan Gods schepping, die we niet eens meer kunnen zien. Helemaal omdat binnen zo'n virtuele schepping direct al onze vleselijke behoeften bevredigd kunnen worden.

Aansporing

In augustus was de meteorenzwerm Perseiden weer te zien. We lagen op het gras in het donker. We waren overweldigd door het vertoon van Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid...

Allert Knapper

Arnichauds geheim

(deel 1)

108 pagina's
Schrijver: Bettina Kettschau
Prijs: €9,95
EAN: 978 90 5907 5849

In de komende nummers van *Volg Mij!* zul je deze nieuwe reeks telkens terugvinden. Het is een samenvatting van het boek 'Arnichauds geheim', dat bij de uitgever van 'Volg Mij!' te krijgen is. Dit verhaal uit de 17e eeuw gaat over de Waldenzen en hun nazaten: mensen die tot een levend geloof kwamen te midden van overheersing en vervolging door de machthebbers van hun tijd. Ze bevonden zich vooral in de Alpendalen in het zuidoosten van Frankrijk en het noordwesten van Italië.

François Arnichaud legde de pen weg en begroef zijn gezicht in zijn handen. Zijn vrouw, die Juliette heette, kwam de kamer binnen. Verschrikt bleef ze staan. 'Neem me niet kwalijk, ik dacht dat je nog werkte.' 'Kom toch binnen, lieverd,' zei hij vermoeid. Hij trok haar aan haar handen naar zich toe. 'Wat is er gebeurd?' vroeg ze. 'Het Edict van Nantes¹ wordt opgeheven. We moeten rekening houden met nieuwe vervolgingen. Ik weet het van Jacques, de speelman. Hij komt rechtstreeks uit Parijs. Hij staat nu op het grasveld in het dorp om het slechte nieuws te verkondigen.'

¹ Het Edict van Nantes was een op 13 april 1598 door koning Hendrik IV van Frankrijk uitgevaardigd edict. De hugenoten (protestanten) kregen o.a. recht op uitoefening van hun geloof.
bron: https://nl.wikipedia.org/wiki/Edict_van_Nantes

'Kan het geen vergissing zijn?' 'Nee nee, de verspieters zijn echt goed op de hoogte.' Hij liet het hoofd hangen. Ze tilde zijn gezicht op. 'Dat is vast nog niet alles. Alsjeblieft, verzwijk niets voor me.' 'In de hoofdstad gaat het gerucht dat Victor Amadeüs II zijn leger tegen ons mobiliseert.' Een zachte kreet ontsnapte haar. Een matte glimlach gleed over zijn gezicht. 'Hij heeft het nooit, nooit vergeten en vergeven dat jij aan de eenvoudige dorpspredikant de voorkeur gaf boven de trotse hertog van Savoye.' 'Hij zal ons vernietigen, zonder genade,' zei ze bang. 'Toch niet, Juliette. Wij zijn in Gods hand. Ik ben ook bang voor een

wraakactie. De haat tegen de kerk is voor hem een welkome aanleiding voor zijn eigen wraak.'

'Waarom haat de kerk ons dan, papa?' vroeg een kinderstem.

De tienjarige zoon van Arnichaud was ongemerkt binnengekomen. Het smalle gezicht met de helderblauwe ogen toonde hevige schrik.

'Maar Frédéric,' zei zijn moeder. 'Ga toch weer spelen.'

'Laat maar Juliette. Hij is oud genoeg om het te begrijpen. Kom hier, mijn zoon.'

Hij tilde het kind op zijn knie. 'De Heere Jezus heeft al tegen Zijn discipelen gezegd dat degenen die Hem willen volgen, op vervolging kunnen rekenen. Maar wij hoeven niet bang te zijn, omdat de Heere Jezus veel groter en machtiger is dan iedereen en onze zielen beschermt, wat er ook gebeurt. Geloof je dat?'

'Ja,' zei Frédéric ernstig. Vol liefde keek Arnichaud in het gezicht van zijn zoon dat zo sprekend op zijn moeder leek.

Het was herfst geworden, het was een nacht zonder sterren. De storm zwiepte bladeren en takken voor zich uit en rukte aan deuren en raamluiken. Juliette lag wakker en luisterde naar het huilen van de storm. Het kind in de wieg lag te slapen. Juliette voelde een verlammende angst in zich naar boven komen, alsof er een dreigend onheil op komst was... Toen werd er luid en krachtig op de deur geklopt. François werd met een ruk wakker. 'Wat was dat?'

'Er werd geklopt,' fluisterde ze bang. 'Aan de poort.'

Zuchtend stond François op en trok zijn kamerjas aan. 'Maak je niet druk, lieverd, ik ben over een minuut terug.' Juliette hoorde hoe hij de zware poort ontgrendelde. Er klonken mannenstemmen. Bevend sloeg ze de handen voor het gezicht en luisterde vol angst. De stemmen kwamen dichterbij. Met vermoeide bewegingen stond ze op en wachtte bij de deur.

'Het is Jean-Paul,' zei Arnichaud zacht. 'Tante Claire stuurt hem om ons te waarschuwen. Het Edict van Nantes is opgeheven, nu heeft Victor Amadeüs de vrije hand.'

Een gezicht met rode wangen verscheen verlegen in de deur. 'Jullie moeten vluchten, Juliette. Victor Amadeüs komt rechtstreeks naar jullie dorp toe. Over een paar dagen zal hij hier zijn. Ik heb de hele nacht doorgereden om jullie te waarschuwen.'

Juliette zonk slap door de knieën. 'Redt ze het wel?' vroeg Jean-Paul bezorgd. François trok hulpeloos zijn schouders op.

'Ik slaap beneden in de kamer. Welterusten François.'

'Dank je wel, Jean-Paul, welterusten.' Liefdevol droeg François zijn vrouw naar haar slaapplek. Juliette klemde zich angstig aan hem vast. Als een kind hield hij haar in zijn armen en sprak geruststellende woorden. Toen Juliette eindelijk in slaap was gevallen, stond hij snel op en ging zijn studiekamer in. Hij wierp zich op zijn knieën en bad intens. In het oosten schemerde een bleke morgen al.

wordt vervolgd...

De opvoeding van kinderen

De opvoeding van de kinderen is een onderwerp waarover al veel geschreven is. Het is echter ook een zaak waarbij men erg veel verkeerd kan doen.

De Bijbel geeft ons over dit onderwerp een hele reeks aanwijzingen.

Enerzijds heel concrete, anderzijds toont ze ons in voorbeelden wat wij goed en wat wij fout kunnen doen. We leven tegenwoordig in een tijd waarin men de Bijbel niet meer accepteert, ook ten aanzien van ons thema. Daarom is het belangrijk te onderzoeken wat God erover zegt.

In het Nieuwe Testament vinden we op maar drie plaatsen regelrechte uitspraken voor het opvoeden van kinderen

(Efe 6; Kol. 3; Hebr. 12). Het Oude Testament is een ware vindplaats en maakt met voorbeelden veel duidelijk.

Wanneer begint de opvoeding?

De opvoeding van een kind, dus het beïnvloeden van de ontwikkeling van het kind begint al voor de geboorte. Dat maakt de Bijbel ons met verschillende voorbeelden duidelijk. De meest opvallende is zeker dat van Hanna en Elkana (1 Sam. 1). Met wat een intensiteit werd voor dit kind gebeden en met wat een vreug-

de werd het verwacht! Het gebed om dit kind was verbonden met de bereidheid om het voor de Heere op te voeden. Wat goed, dat beide ouders het daarover volledig met elkaar eens waren!

Al op de leeftijd van een baby en peuter is de juiste opvoeding belangrijker dan wij in de regel aannemen. Er wordt wel beweerd dat het kind in deze periode behoefte heeft aan een vrije ontwikkeling. In ieder geval heeft het kind juist dan veel genegenheid en liefde nodig. Dit zal ook de indeling van de tijd van de ouders beslissend beïnvloeden.

Maar het betekent niet dat het kind het verloop van de dag bepaalt. Hoe vaak merken we dat een baby al vroeg zijn wil probeert door te zetten.

De voorbeelden van Mozes en Samuël maken duidelijk hoe zeer deze periode de ontwikkeling van het kind beïnvloedt. Dat wat Amram en Jochebed hun kind Mozes meegegeven hebben, kon niet door zijn opgroeien aan het hof van de Farao uitgewist worden. Dat zijn werkelijk voorbeelden om na te volgen!

Vervolgens heeft elke fase van het opgroeien haar eigen problemen en de ouders doen er goed aan in hun omgang met de kinderen hieraan aandacht te schenken. Om deze vragen en problemen te kunnen oplossen mogen ze altijd en op elk tijdstip de nodige wijsheid, kracht en geduld van God vragen.

Ze moeten de tijd nemen met elkaar te praten, om tot eensgezind gedrag te komen.

Wanneer eindigt de opvoeding?

Wanneer is eigenlijk de tijd gekomen dat wij onze kinderen 'vrij mogen of moeten laten'? Ook hiervoor vinden we aanwijzingen in de Bijbel. Zolang de kinderen tot de huishouding behoren, moeten ze zich ook schikken naar de gemaakte afspraken. De opvoeding in eigenlijke zin is opgehouden als het kind zelfstandig is geworden en er een vertrouwensrelatie tussen ouders en kinderen ontstaan is. Zo'n vertrouwen ontstaat niet van vandaag op morgen, daar moet aan gewerkt worden. Met name de vaders moeten zorgen dat hun kinderen open naar hen zijn. Daarbij hoort ook dat wij zelf tegenover onze kinderen fouten moeten erkennen. Dat zorgt voor de voedingsbodem voor een volledig wederzijds vertrouwen. Opgroeïende kinderen willen en zullen zich graag met vragen en problemen tot hun ouders wenden, wanneer ze al bij voorbaat weten dat ze een bereidwillig en begripvol oor vinden.

De grote nood van onze tijd is vaak dat het kinderen bij hun ouders ontbreekt aan genegenheid, liefde en begrip. Veel kinderen ontvangen meer dan overdadige materiële zaken, maar te weinig aandacht en liefde. Veel kinderen zien de waarde niet van alles wat ze bezitten.

Als de kinderen hun eigen huishouden hebben kunnen wij niet meer in hun leven 'meeregeren'. Wij kunnen en moeten voor hen bidden. Wij mogen hen graag raad en hulp geven, maar we moeten ons niet bij hen opdringen. Evenzo gaan we met wijsheid om met opgroeiende en volwassen kinderen die nog thuis wonen. Zonen en dochters weten het te waarderen als ouders hen niet meer als kinderen beschouwen en met hen als vrienden omgaan.

Antiautoritaire opvoeding – JA of NEE?

Antiautoritaire opvoeding is helaas ook in gelovige gezinnen geen zeldzame verschijning. Menigmaal heb ik de woorden gehoord: 'Ik sla mijn kinderen niet'. Dat is echter niet in overeenstemming met de leer van de Bijbel. Lees daarover in Spreuken vanaf hoofdstuk 20. We vinden daar heel onduidelijke uitspraken:

'Onthoud een jongeman geen vermaning, als u hem met de stok slaat, zal hij niet sterven. Zelf moet u hem met de stok slaan en zijn leven redden van het graf (Spr. 23:13, 14).

Wij mogen niet in woede en overmatig slaan. Deze vermaning richt zich in het bijzonder tot de vaders.

Wij worden ook vermaand rekening te houden met de aard van de kinderen. 'Oefen de jongeman overeenkomstig zijn levensweg (d.w.z. passend bij zijn natuur), ook als hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken' (Spr. 22:6).

Bij het ene kind brengt een streng woord of een lichte tik het gewenste resultaat, bij een ander een hardere straf.

Bovendien moet de straf in juiste verhouding staan tot de daad van het kind. Ook moet de opvoedkundige maatregel niet bepaald worden door het gevolg van een actie (gebroken vaas gemaakt van Meissner porselein of een gebroken lucifer), maar de houding van het kind (was het opzet of gewoon een ongeluk?). Bij alles moet de liefde de overheersende factor zijn.

Het resultaat van een gebrek aan respect voor de principes van de Bijbel zien we vandaag overal om ons heen. Een kenmerk van de 'laatste dagen' – en daarmee bedoelt de Bijbel onze tijd – is de ongehoorzaamheid van de kinderen tegenover de ouders. Liggen de wortels van deze dingen niet in het zich afkeren van de Bijbel? Helaas worden al deze dingen door de staat gesanc-tioneerd en kunnen ouders strafbaar gesteld worden, wanneer ze in deze dingen naar Gods Woord luisteren. Ook hier mogen wij van Amram en Jochebed leren God meer te gehoor-

zamen dan de mensen. Wij zullen Zijn luisterend oor niet tevergeefs zoeken!

De Bijbel wijst ons er ook op, hoe sommige op zich Godvrezende ouders de treurige gevolgen van dit verkeerd gedrag moeten oogsten. Van David lezen we, dat hij Adonia 'geen verwijt gemaakt' had (1 Kon. 1:6). Toen hij een man geworden was negeerde hij de opdrachten van zijn vader en veroorzaakte een oproer.

Laat uw ja ja zijn en uw nee nee
Hoe belangrijk een consequente opvoeding is leren wij aan de hand van verschillende voorbeelden. De hogepriester Eli was een man die rekening hield met God. Maar zijn ontbrekende consequente gezag had tot gevolg, dat zijn zonen de eer van God te grabbel gooiden. Hij hoorde van de zonden van zijn zonen maar trad niet krachtdadig tegen hen op.

'Hij zei tegen hen: Waarom doen jullie zulke dingen, zodat ik deze wandaden van jullie te horen krijg van dit hele volk? Dit kan niet, mijn zonen! Nee, dit is geen goed bericht dat ik hoor; jullie laten het volk van de HEE-RE overtredingen begaan' (1 Sam. 2:23, 24).

Als wij eenmaal iets hebben verboden, dan moeten wij daar ook voor staan – vader en moeder. Wij kunnen niet even later de teugels laten vieren. Dan gaat de opvoedkundige werking verloren. Beide ouders moeten in de opvoeding met elkaar één lijn trekken. Kinderen

proberen nu eenmaal snel de ouders tegen elkaar 'uit te spelen'. Als ze hun wil bij hun vader niet krijgen, proberen ze het bij hun moeder. Er mogen bij vader en moeder geen 'lievelingetjes' zijn.

De schadelijke gevolgen van zulk gedrag worden ons duidelijk in het voorbeeld van Izak en Rebekka. De lieveling van Izak was Ezau op grond van zijn liefde voor wildbraad, terwijl Rebekka voorkeur voor Jakob had (Gen. 25:27, 28).

Zijn wij een positief voorbeeld voor onze kinderen?

Het is altijd weer bemoedigend te lezen welke uitwerkingen het geloof van grootmoeder Loïs en moeder Eunice hadden op de jonge Timotheüs.

Eén van de mooiste voorbeelden is wel Jonadab, de zoon van Rechab (Jer. 35). Hij had zijn kinderen opgeroepen geen wijn te drinken, geen huizen te bouwen, kortom af te zien van verschillende door God gegeven aangename dingen, om zo het karakter van hun vreemdelingschap uit te drukken. We lezen de reactie van de kinderen: 'Wij nu hebben geluisterd naar de stem van onze voorvader Jonadab, de zoon van Rechab, in alles wat hij ons geboden heeft, door al onze dagen geen wijn te drinken, wij niet en onze vrouwen niet, evenmin als onze zonen en onze dochters' (Jer. 35:8). De kinderen hebben dit gedaan, hoewel in hun hele omgeving het tegengestelde de praktijk was. Ik ben ervan overtuigd dat ze dit ge-

daan hebben omdat hun vader het hen voorgeleefd heeft.

Ik wil graag nog het getuigenis van God over Abraham vermelden: 'Want Ik heb hem uitgekozen, opdat hij aan zijn kinderen en zijn huis na hem bevel zou geven om de weg van de HEERE in acht te nemen, door gerechtigheid en recht te doen, opdat de HEERE over Abraham zal brengen wat Hij over hem gesproken heeft' (Gen. 18:19).

De uitwerking van een in gebreke gebleven voorbeeld maken we mee bij Lot. Hij was een rechtvaardig man (2 Petr. 2:8), maar woonde op de verkeerde plaats. Zijn gedrag was vaak niet in overeenstemming met zijn spreken en zijn overtuiging. Het gevolg was dat zijn kinderen en schoonkinderen hem niet serieus namen en hem uitlachten (Gen. 19:14).

Zij houdt de gangen van haar huisgezin in het oog
Van de deugdelijke vrouw in

Spreuken 31 lezen we dat ze 'de gangen van haar huisgezin in het oog houdt'. Dat heeft niet alleen op de opvoeding betrekking. Toch slaat het ook op het opvoeden. Misschien maakt vers 15 in hoofdstuk 29 dat nog duidelijker: '... een jongeman die aan zichzelf is overgelaten, maakt zijn moeder beschaamd'.

Het is heel belangrijk dat wij weten met welke dingen onze kinderen zich bezighouden. Dat is tegenwoordig nog meer van belang, omdat de computer, het internet en de smartphone geheel nieuwe mogelijkheden bieden. Welke invloed hebben deze apparaten in onze (kinder)kamers?

Laten we onze Heere bidden, dat Hij ons in de hectiek van onze tijd de nodige gelegenheden geeft om met onze kinderen en kleinkinderen bezig te zijn, om iets met hen te ondernemen. We willen daarbij ook de tips van Deuteronomium 6 aanreiken. We moeten onze kinderen het Woord van

God inprenten en 'erover spreken, als we in ons huis zitten en als we over de weg gaan, als we neerliggen en als we opstaan' (Deut. 6:7). We kunnen denken dat we het onze kinderen daarmee ongemakkelijk maken. Als we het op de juiste manier doen is dat niet het geval. We moeten eenvoudigweg op alle vragen van onze kinderen (en kleinkinderen) een begrijpelijk en gefundeerd antwoord hebben (Deut. 6:20 e.v.).

Er zijn perioden in het leven dat de kinderen ons met hun vele vragen dol kunnen maken. Toch mogen wij het nodige geduld en wijsheid van onze God vragen. Het is heel belangrijk dat wij op de vragen van de kinderen ingaan. Anders is het gevaar groot dat ze hun antwoorden ergens anders gaan zoeken.

Letten wij wel op met wie onze kinderen omgaan? Kennen wij hun vrienden? Kinderen hebben nodig dat ze met anderen omgaan. Meestal hebben we geen gelovige burens en wonen er ook geen in de buurt.

Hoe de omstandigheden ook zijn, laten we zorgvuldig kijken naar de invloed van hun omgeving. 'Slecht gezelschap bederft goede zeden' (1 Kor. 15:33). 'Wie omgaat met hen die zich te buiten gaan, maakt zijn vader te schande' (Spr. 28:7). Als volwassenen al zo erg door de mensen om hen heen beïnvloed worden, hoe veel te meer de kinderen, die men op basis van Numeri 19:15 kan vergelijken met 'open vaten'.

Een hardwerkende moeder brengt luie kinderen groot

Dit spreekwoord wijst ons op een fout, die wij gemakkelijk kunnen begaan. Ouders willen in de regel graag alle problemen voor hun kinderen uit de weg ruimen. 'Mijn kinderen moeten het beter hebben dan ik' is een gedachte die menige ouder in het hart heeft. Wij moeten echter onze kinderen op tijd eraan laten wennen, dat ze bepaalde taken overnemen. Wat ze in hun jeugd leren zal hen op latere leeftijd niet zwaar vallen. Ze moeten 'hun zintuigen door het gebruik ervan geoefend hebben' (Hebr. 5:14).

Toen David tegen Goliath wilde strijden, bood koning Saul hem zijn ijzeren wapenuitrusting aan. David kon er echter niet mee uit de voeten en antwoordde hem: 'Ik kan hierin niet lopen, want ik ben ongeïfend' (1 Sam. 17:39). Zeker, David was andere wapens gewend. En met deze wapens kon God hem ook de overwinning geven.

Wat hier duidelijk moet worden is dat wij geoefend moeten zijn om met bepaalde dingen om te gaan. En dat geldt al voor kinderen.

Als alles om de kinderen draait, dan zullen ze later nooit een gevoel voor de nood van anderen hebben. En wij moeten ook niet in de valkuil trappen dat onze kinderen ons 'tweede' ik moeten worden. Hoe gemakkelijk kunnen onze kinderen 'ons ideaal' worden, op wie wij enorm trots kunnen zijn.

Het is zeker waar dat ouders voor hun kinderen zorg moeten dragen, maar ze moeten echter ook proberen hun kinderen dusdanig weerbaar te maken zoals een wereld, die God vijandig gezind is, vereist.

Waar halen we de kracht vandaan voor deze niet gemakkelijke opgave?

'Als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden' (Jak. 1:5). Deze hulpbron staat ons voor deze taak te allen

tijde ter beschikking. We zien aan de vele voorbeelden in de Bijbel hoe gemakkelijk men op dit gebied het erbij kan laten zitten. Maar wij hoeven in vertrouwen op onze God niet moedeloos te worden. Het is alleen belangrijk dat wij op de juiste plaats raad zoeken en niet de geest van onze tijd volgen.

Laten we ons door Job laten aansporen en onze kinderen steeds weer in de handen van God aanbevelen, opdat Hij ze in Zijn wegen wil bewaren. Job deed dit altijd (Job 1:5).

Rainer Möckel

'Een jongeman die aan zichzelf is overgelaten, maakt zijn moeder beschaamd'

(Spr. 29:15)

'Slecht gezelschap bederft goede zeden'

(1 Kor. 15:33)

De dood nabij

Epafras staat naast Paulus en neemt afscheid. Die twee hebben een zware tijd doorgebracht. Het had weinig gescheeld of Epafras zou gestorven zijn omdat hij erg ziek geworden was.

Epafras is geboren in Filippi, in Griekenland. Toen hij daar enige tijd geleden vertrok om Paulus en Timotheüs in Rome te bezoeken, had hij zich dat heel anders voorgesteld. Vele dagen was hij onderweg geweest om het geld dat de Filippenzen ingezameld hadden naar Paulus te brengen. Hij wist dat het een zware en gevaarlijke reis zou worden. Maar dat hij zo erg ziek zou worden, daar had hij geen rekening mee gehouden. Zware dagen voor Epafras, maar ook zware dagen voor Paulus. Hij is een gevangene in Rome en maakt zich zorgen om de toestand van veel gemeenten die hij op zijn laatste reizen bezocht heeft. Hij is eenzaam omdat veel van zijn vroegere medewerkers hem verlaten hebben. Alleen Timotheüs is nog bij hem. Hoe blij was Paulus geweest toen Epafras en zijn gift bij hem aankwamen. Daardoor zag hij dat de Filippenzen hem niet vergeten waren.

Nu was Epafras weer helemaal gezond en de zware dagen waren voorbij. Maar iets verontrustte Epafras nog: zijn geliefde Filippenzen thuis wisten het nog niet. Daarom neemt hij afscheid van Paulus en gaat snel weer op weg naar huis.

Verblijd u in de hoop. Wees geduldig in de verdrukking. Volhard in het gebed. Wees deelgenoot in de noden van de heiligen. Leg u toe op de gastvrijheid. Rom. 12:12,13

Het Griekenland zoals wij dat kennen, was ten tijde van het Nieuwe Testament in 2 grote gebieden verdeeld:

Het zuidelijke deel was Achaja met de steden Athene en Korinthe, het noordelijke deel was Macedonië met de steden Thessaloniki, Berea en Filippi.

Aan de slag!

WOORDZOEKER

Als je zin en tijd hebt, kun je je talenten eens loslaten op de onderstaande opdracht. Er staan 20 zelfstandige naamwoorden in uit Lucas 5 (HSV). Ze zitten verstopt in de lettermix, en je moet ze horizontaal, verticaal, diagonaal en soms zelfs achterstevoren zien te vinden.

O	T	A	V	I	S	S	E	R	S	G	B	G	N	Q	T
I	V	M	R	S	I	K	N	D	N	D	O	N	Z	L	D
N	E	K	R	E	W	E	C	I	S	D	R	F	P	X	G
N	Q	K	O	U	S	G	Z	V	S	E	N	O	I	U	Y
L	E	I	P	N	R	A	E	I	Y	E	E	U	O	M	E
B	I	P	E	T	B	E	M	N	R	D	F	R	S	W	X
K	K	M	E	R	S	O	T	U	N	J	T	U	V	P	D
T	U	M	E	H	N	G	E	S	E	E	F	V	M	E	Y
Y	E	V	N	W	C	H	N	N	E	I	S	C	R	E	B
O	Q	X	Q	X	C	S	W	A	E	E	D	A	W	J	Y
J	T	C	A	S	W	L	R	H	V	K	M	L	R	C	C
D	B	M	N	E	T	T	E	N	I	S	N	N	P	E	C
N	E	L	L	E	Z	E	G	T	E	M	I	I	I	I	T
C	L	I	D	H	E	E	R	E	B	E	W	V	Z	L	O
B	N	E	E	I	N	K	C	P	E	T	G	I	N	E	M
Y	Z	O	N	D	I	G	J	O	X	M	U	W	Q	O	M

Deze woordzoeker is gemaakt met Wordzoeker.nl

☐ BEVREESD	☐ MENSEN	☐ VISSERS
☐ GENNESARET	☐ METGEZELLEN	☐ VISVANGST
☐ GOD	☐ NETTEN	☐ WERKEN
☐ HEERE	☐ SCHEPEN	☐ WOORD
☐ KNIEËN	☐ SCHEUREN	☐ ZINKEN
☐ MEESTER	☐ SIMON	☐ ZONDIG
☐ MENIGTE	☐ VERBAZING	

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 6 in je Bijbel te lezen.

Indeling (Een eerste overzicht)

- De Heere Jezus wordt in Zijn vaderstad verworpen (6:1-6).
- De Heere zendt de twaalfen uit (6:7-13).
- Herodes en de moord op Johannes de Doper (6:14-29).
- De spijziging van de 5000 (6:30-44).
- De Heere loopt over het water (6:45-52).
- De Heere geneest zieken in het land Gennesaret (6, 53-56).

Inhoud (Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud)

Voordat de Heere zijn discipelen uitzendt (verzen 7-13), ervaren ze dat ze een verworpen Heere navolgen (verzen 1-6). Als Herodes van de Heere Jezus hoort, wordt zijn bezwaard geweten weer wakker en in een terugblik wordt de moord op Johannes de Doper geschilderd (verzen 14-29). De discipelen ervaren in dit hoofdstuk weer grote dingen met hun Heere: Hij kan de menigten met het weinige dat er is verzadigen (verzen 30-44). Als de discipelen in een storm terecht komen, komt de Heere ze op het water tegemoet met de woorden: 'Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bevreesd' (verzen 45-52). Ook de mensen in Gennesaret komen niet tevergeefs tot de Heiland. Velen worden genezen (verzen 53-56).

Vragen over de tekst (Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer.)

- Wie was de Heere Jezus in de ogen van de inwoners van Zijn vaderstad?
- Waarom kon de Heere in deze stad geen kracht doen?
- Toen de Heere Jezus Zijn discipelen uitzond, zei Hij tot hen, a: wat ze niet moesten meenemen en b: wat ze beslist wel moesten meenemen. Welke dingen waren dat?

- Welke middelen hadden de discipelen ter beschikking die voor het voeden van de menigten geheel ontoereikend waren?

a) b) c)

Woordstudie: Herodes

(In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep.)

De familie van Herodes speelt in de Bijbel een grote rol. De familieverhoudingen zijn niet makkelijk te doorgronden, daarom moeten hier de verschillende leden van de familie worden 'voorgesteld'.

- Herodes de Grote, de vader (Matth. 2:1).
- Archelaus, zijn zoon (Matth. 2:22).
- Herodes Antipas, een andere zoon, viervorst van Galilea (Mark. 6:14; Matth. 14:1; Luk. 3:1).
- Herodus Philippus, nog een zoon, die hier Philippus wordt genoemd.
- Een (vermoedelijk andere) Filippus, de viervorst van Iturea (Luk. 3:1).

Een andere zoon van Herodes (Aristobulos) die in de Bijbel niet voorkomt, had twee kinderen die in de Bijbel worden genoemd:

- Herodias (Mark. 6:17); ze was met haar oom Herodes Filippus getrouwd, verliet hem echter en leefde met een andere oom, Herodes Antipas, samen. Daarom wees Johannes deze terecht.
- Herodes Agrippa 1e (Hand. 12:1,6; 18-23).
- Drie kinderen van deze Herodes worden eveneens in het Nieuwe Testament genoemd:
- Herodes Agrippa 2e (Hand. 25:13 e.v.; 26:1 o.a.)
- Drusilla (Hand. 24:24)
- Bernice (Hand. 25:13; 26:30)

Opdracht

Completeer je lijsten (tip: drie gebeurtenissen; twee lijsten).

Verdenking

(Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden ...)

Is Dit niet de timmerman, de Zoon van Maria en de Broer van Jakobus en Joses en van Judas en Simon? En zijn Zijn zusters niet hier bij ons? En zijn namen aanstoot aan hem (vers 3).

Dit vers geeft ons enige informatie over het gezin van Jozef en Maria:

- De Heere Jezus heeft Zelf als timmerman gewerkt (Hij was niet alleen de 'Zoon van de timmerman' (Mat. 13:55).
- Hij had enkele (half-)broers die bij naam worden genoemd en (minstens twee) halfzusters.

Met name van Zijn broers horen we nog enkele keren in de Bijbel:

- 'Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem' (Joh. 7:5). Tot aan Jezus' dood geloofden Zijn broers niet in Hem.
- 'Dezen bleven allen eensgezind volharden in het bidden, met de vrouwen en Maria, de moeder van Jezus, en met Zijn broers' (Hand. 1:14). – Met de dood en de opstanding van de Heere trad er een fundamentele verandering in: Zijn broers bevinden zich nu onder de discipelen van de Heere.
- 'Daarna is Hij verschenen aan Jakobus' (1 Kor. 15:7). – Na Zijn opstanding verscheen de Heere aan een van Zijn broers (Jakobus); deze werd later een 'steunpilaar in de gemeente' (Gal. 2:9) en schreef de Jakobusbrief (Jak. 1:1).
- Nog een broer (Judas) geldt ook als schrijver van een brief in het Nieuwe Testament (Judas 1).

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 5

Vragen over de tekst

- Hij had een onreine geest; woonde in de grafspelonken, niemand kon hem met ketenen binden; niemand kon hem boeien; hij schreeuwde en sloeg zichzelf met stenen.
- Hij was erg woest en niemand kon daar passeren; hij had geen kleren aan en bleef niet binnenshuis.
- Hij zat gekleed en goed bij zijn verstand aan de voeten van Jezus.
- De vraag van de demonen en de inwoners van de stad verhoort de Heere, de vraag van de genezen man wijst Hij af. Voor hem had Hij nog een taak!
- Pas het woord van de Heere ('Maar Hij zei tegen haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede en wees genezen van uw aandoening') gaf deze vrouw werkelijk de zekerheid van het heil dat ze echt gezond was en bleef!

Opdrachten

Oefening 1: de Heere ontmoet de demonen

- een man met een onreine geest in de synagoge (1:23-28).
- de Heere Jezus dreef veel demonen uit en liet hen niet toe te spreken (1:34).
- De demonen weten Wie de Heere Jezus is (3:11-12).
- De Heere geneest de bezetene van Gadara (5:1-20)

Oefening 2: De Heere geneest.

- De schoonmoeder van Petrus (1:29-30)
- Hij genas velen die er door allerlei ziekten slecht aan toe waren (1:34)
- De genezing van de melaatse (1:40-45)
- De genezing van de verlamde (2:1-12)
- De man met de verschrompelde hand (3:1-6)
- De genezing van de vrouw die bloedvloeingen had (5:25-34)

Oefening 4: Wonderen van de Heere

- De Heere stilt de storm (4:35-41)
- De opwekking van de dochter van Jairus (5:21-43)

De volgende keer zullen we verdergaan bij Markus 7.

Xinjiang

In het noordwesten van China ligt de provincie Xinjiang bestaande onder andere uit de uitgestrekte Taklamakan woestijn, een van de eenzaamste plekken op aarde. Snijdende winden huilen over de grote zandduinen en rotsvlaktes. In de winter is het steenkoud en in de zomer verzengend heet. Er is nauwelijks water te vinden. De naam Taklamakan is veelzeggend, "als je er eenmaal in bent, kom je er nooit meer uit".

Maar met een omvang van 25 keer Nederland is Xinjiang meer dan een grote woestijn. Aan de woestijnranden bevinden zich prachtige gebergtes waaruit rivieren stromen door grazige vlakten waar de bevolking schapen, geiten en paarden kan houden.

Economie

De economie van Xinjiang wordt gekenmerkt door land- en mijnbouw. Tarwe, maïs en rijst zijn belangrijke exportproducten. Na de 2e wereldoorlog werden er grote hoeveelheden steenkool en uraanerts gevonden. De industrialisatie nam toe en naast de eerder genoemde natuurlijke hulpbronnen komen ook ijzererts, koper, zink en lood voor. De staal, chemische en machineindustrie is in de grotere plaatsen alom aanwezig.

Naast de oude karavaanwegen, die herinneren aan de oude zijderoute zijn er de laatste jaren steeds meer autowegen en spoorlijnen bijgekomen. De Nieuwe Zijderoute bestaande uit onder andere een spoorlijn naar Europa en het Middenoosten laat zien hoe belangrijk dit Xinjiang aan het worden is: een toegangspoort voor de handel met het westen.

Bevolking

Xinjiang wordt gezien als een autonome regio in China. Het overgrote deel van de 22 miljoen inwoners van de provincie wonen in de steden Urumqi en Kashgar. Meer dan de helft van de bevolking bestaat uit moslims die in 9 verschillende groepen te onderscheiden zijn. De Oeigoeren zijn met 12 miljoen de grootste islamitische groep. De islamitische groepen werden vroeger geduld en ontvingen zelfs financiële steun om moskeeën te bouwen en korans te printen. Vandaag de dag is het beleid van de regering sterk veranderd. De Chinese overheid is bang voor een verdere afscheiding van dit gebied en voert inmiddels een stevige controle uit op dit gebied. Van

de overheid onafhankelijke religieuze activiteiten zijn verboden en met name de Oeigoeren ondervinden hiervan veel last. Er wordt geschat dat er meer dan een miljoen Oeigoeren in 'heropvoedingskampen' zijn opgesloten. Ook Christenen worden steeds meer geconfronteerd met dit overheidsbeleid. In 2020 werden kerken veranderd in culturele centra waar burgers worden onderwezen in de nationalistische en socialistische waarden¹.

Gebedsonderwerpen

1. De laatste jaren zijn er grote inspanningen geleverd om de Bijbel in de Oeigoerse taal over te zetten. We kunnen danken voor de afronding van dit enorme werk.
2. Het verspreiden van Bijbels wordt gezien als een illegale religieuze activiteit. We mogen bidden voor de betrokkenen, dat ze met wijsheid te werk gaan om Gods Woord door te geven.
3. Vervolg is een reëel gevaar. Wilt u / wil jij bidden voor de gelovigen die daarmee worden geconfronteerd?

Erik Schoonenberg

¹ <https://www.opendoors.nl/nieuws/chinese-overheid-bouwt-kerken-om-naar-culturele-centra/>

Mattheüs

Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Mattheüs 11:29-30

Mattheüs (wat 'geschenk van Jahweh' betekent), het eerste boek van het Nieuwe Testament, is uiteraard vanuit Joods gezichtspunt geschreven en bewaart een prachtige continuïteit met het Oude Testament. Het stelt de Heere Jezus Christus voor als de langverwachte Messias van Israël; Zijn afkomst wordt daarom teruggevoerd op David en Abraham. Het geslachtsregister in dit Evangelie is dat van Jozef, en bevestigt daarom de officiële aanspraak op de troon.

Maar Mattheüs is ook het enige boek in de Schrift dat de uitdrukking 'het koninkrijk der hemelen' gebruikt. Deze uitdrukking is veelzeggend. Onder de wet was het gezag van het koninkrijk van Jahweh toevertrouwd aan de Joden, en Jeruzalem was dan ook het hoofdkwartier ervan. Maar vanwege het volkomen falen van Israël herriep God dit, en Zijn koninkrijk zou nu het hoofdkwartier in de hemel hebben. Hij had eens op

aarde gesproken onder de Joden; nu sprak Hij vanuit de hemel. Daarom spreekt Mattheüs vaak over het koninkrijk van God als 'het koninkrijk der hemelen'. Het Evangelie markeert een bijzonder opvallende en totale verandering in de heilswegen van God; want de Christus, de ware Koning, is gekomen en is in feite teruggekeerd naar de hemel.

In overeenstemming hiermee valt te verwachten dat Mattheüs vraagt om volledige onderwerping en gehoorzaamheid aan het soevereine gezag van de Heere Jezus – niet aan de wet, maar aan Hem Die hoger is dan de wet. 'Neem Mijn juk op u en leer van Mij'. De nadruk wordt dan ook gelegd op werken, werken van geloof, natuurlijk; want gezag (niet genade, zoals in Lukas) is het hoofdonderwerp van Mattheüs. Hoe goed is het als zulke lessen diep wortel schieten in ons hart.

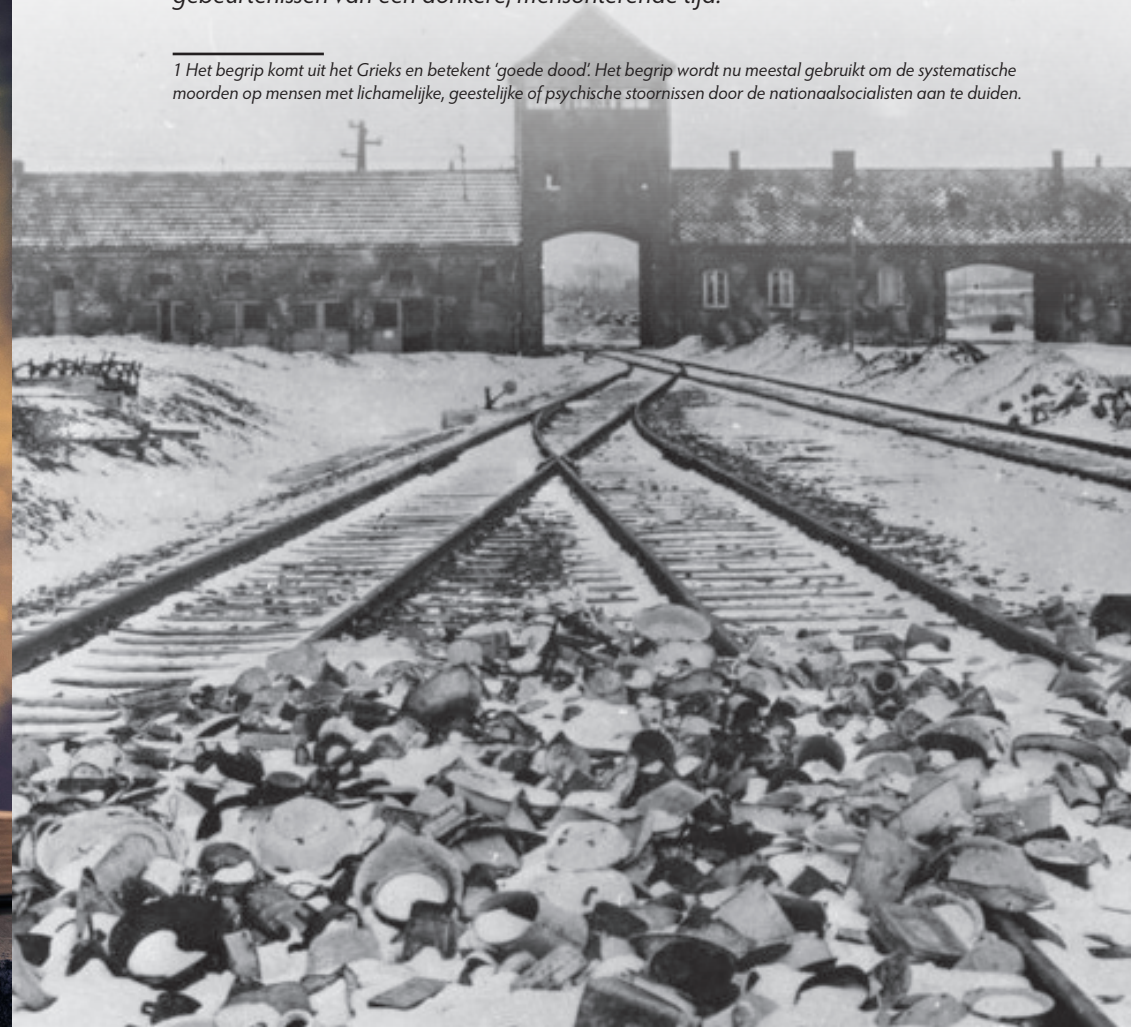
Leslie M. Grant

Euthanasie –

Alles al weer vergeten? Euthanasie in het Derde Rijk

Tot de verschrikkelijke gebeurtenissen van de Nazitijd behoort ook de euthanasiepolitiek¹. Is dit ver weg en alleen nog van historisch belang? Of zien we hier gedragspatronen en denkwijzen die niet in de vergetelheid moeten raken, al helemaal niet in de actuele discussie over stervenshulp? Laten we een blik werpen op de gebeurtenissen van een donkere, mensonterende tijd.

¹ Het begrip komt uit het Grieks en betekent 'goede dood'. Het begrip wordt nu meestal gebruikt om de systematische moorden op mensen met lichamelijke, geestelijke of psychische stoornissen door de nationaalsocialisten aan te duiden.

In het jaar 1920 verscheen er een boek van de advocaat Karl Binding en van de psychiater Alfred Hoche met de titel 'Het vrijgeven van de vernietiging van levensonwaardig leven'. Hier wordt eerst het begrip 'levensonwaardig leven' gebrandmerkt en de opvatting vertegenwoordigd dat het in bepaalde gevallen gerechtvaardigd is om mensen te doden die aan ongeneeslijke ziektes of zware handicaps lijden. Voor zulke mensen gebruikte Hoche in dit boek de vreselijke uitdrukking 'ballastbestaan'. Daarmee werd een propaganda in gang gezet die van Bijbelse waarden van barmhartigheid en naastenliefde afscheid nam.

Op basis van deze ideeën werd professor Dr. Ernst Rudin, directeur van het Kaiser-Wilhelm-Institut voor psychiatrie in München, één van de belangrijkste voorvechters van de doorvoering van gedwongen sterilisatie. Binnen vier

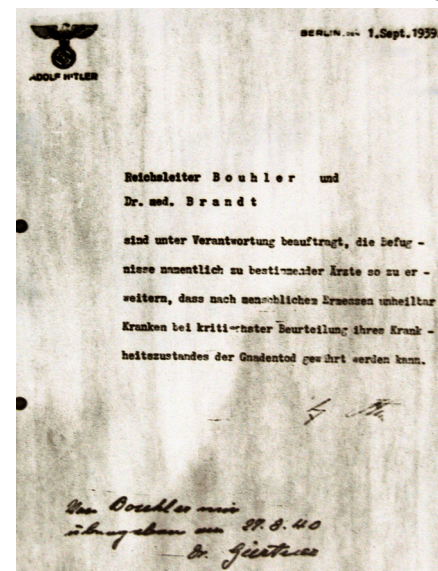
jaar werden er bijna 300.000 mensen gesteriliseerd, meer dan de helft daarvan omdat zij 'intelligentietests' niet gehaald hadden. Aan het begin van de Tweede Wereldoorlog (1939) werden deze sterilisaties onderbroken en in plaats daarvan werd er begonnen met het doden van volwassen en minderjarige patiënten. Ouders en familie van zwaar gehandicapte kinderen klopten met de wens van een 'genadedood' bij de instanties aan.

Het eerste geval dat triest genoeg beroemd werd, was het 'geval kind Knauer': een pasgeborene met misvormingen aan de ledematen en een aangeboren blindheid, die met persoonlijke volmacht van Adolf Hitler en met instemming van de ouders gedood werd. Deze succesvolle 'test' leidde ertoe dat alle kinderen onder de drie jaar met 'zwaarwegende erfelijke ziektes' geregistreerd werden. Tot het eind van

de oorlog werden er 6.000 kinderen door een dodelijke injectie of door uit-hongering(!) gedood.

Euthanasieprogramma's

De doorvoering van euthanasieprogramma's bij volwassenen begon in 1939 onder de naam 'actie T4'. Om zeker te zijn van genoeg ziekenhuisbedden voor oorlogsgewonden moesten alle staatsinrichtingen de zieken melden, die al meer dan vijf jaar ziek of arbeidsonbekwaam waren. Deze patiënten werden voor het grootste deel vergast of verbrand. Daarbij werden valse overlijdensaktes opgesteld en de nabestaanden werd de 'behandeling'

Hierboven het bericht van A. Hitler waarin hij toestemming geeft om ongeneeslijk zieke mensen de genadedood te verlenen.

en begrafenis in rekening gebracht. Toen er in 1941 genoeg ziekenhuisbedden waren, werd de actie, die inmiddels publiek bekend geworden was, gestopt. Vooral omdat de vernietigingsinrichtingen inmiddels voor het doden van Joden, Polen, Russen en Duitsers die het regime niet steunden, gebruikt werden.

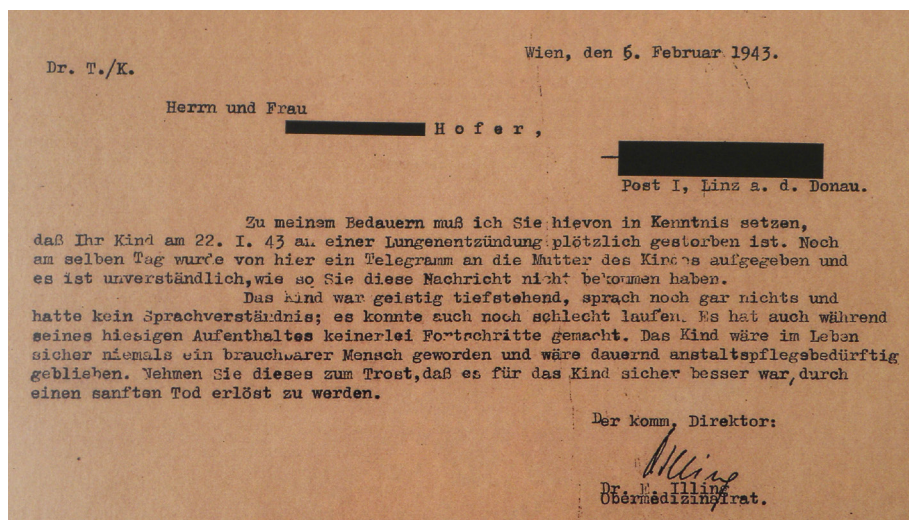
En de koning zei: Is er soms nog iemand van het huis van Saul, zodat ik de goedertierenheid van God aan hem kan bewijzen? Toen zei Ziba tegen de koning: Er is nog een zoon van Jonathan, die aan beide voeten verlamd is. (2 Sam. 9:3)

In de concentratiekampen van de nazi's stierven miljoenen mensen. Artsen namen vanaf het begin daaraan deel, voor een deel vrijwillig. Zij namen deel aan het gehele euthanasieproces, van melding, selectie, autorisatie tot aan de uitvoering. Hoe laat zich dit verklaren? Staat dit niet tegenover de beroeps-ethos van de arts? Een subtiele, geraffineerde verandering van de houding van de artsen was het begin: Er was opeens leven dat het niet waard was, geleefd te worden ('levensonwaardig leven'). Daarmee was er een dam gebroken. Eerst ging het alleen maar om ongeneeslijk zieke patiënten.

Maar dat breidde zich snel uit tot

- maatschappelijk nuttelozen,
- ideologisch ongewensten,
- etnisch ongewensten,
- tenslotte alle niet-Ariërs.

Deze historische ervaringen zouden ons

Brief aan ouders van een kind dat in de zogenaamde Kinderafdeling vermoord is.

gevoelig moeten maken voor ontwikkelingen in onze tijd. Wordt het menselijke leven in verschillende 'levenswaardige' categorieën ingedeeld? Blijft het menselijke leven in beginsel buiten het menselijke beschikkingsrecht of heeft de mens het recht hier in te grijpen? Heeft niet de profeet Amos in opdracht van God bij de mensen naast vele andere zonden ook dit al veroordeeld: het gebrek aan eerbied voor het leven? En wel aangaande het beginnende leven (Ammon: 'Om dat zij de zwangere vrouwen van Gilead opengereten hebben' 1:13), en aangaande het einde van het leven (Moab: 'Om dat hij de beenderen van de koning van Edom tot kalk verbrand heeft' 2:1).

En daar was een man die al achten-dertig jaar ziek was. Jezus zag hem liggen en omdat Hij wist dat hij al lange tijd ziek was, zei Hij tegen hem: Wilt u gezond worden? (Joh. 5:5,6)

Het is zeker goed om zich nog een keer af te vragen hoe men in het Derde Rijk te werk gegaan is om zijn doel te bereiken.

Enkele punten vallen hier op:

Ten eerste: Propaganda

De publieke mening wordt door propaganda beïnvloed. Films zoals 'Ich klagte an' (1941 – originele titel 'J'accuse') schilderen euthanasie af als een genadige verlossing. Het gaat in de film om een vrouw die aan multiple sclerose (MS) lijdt. Op haar verzoek wordt ze door haar echtgenoot, een medicus, gedood. Een vriend speelt ondertussen in de kamer ernaast zachtjes piano.

Ten tweede: Eufemisme¹

Het gebruik van eufemismen bagateliseert de feiten en laat de acties aanneembaar lijken.

- Het 'instituut voor wetenschappelijk onderzoek naar erfelijk en zwaar lijden' is voor de organisatie voor het doden van gehandicapte kinderen verantwoordelijk.
- Het 'ziekenvervoer voor algemeen nut GmbH' is voor het vervoer van volwassen zieken in de doodsinstellingen verantwoordelijk.
- De 'centrale zuiveringsplaats genees- en zorginstellingen' brengt de nabestaanden de kosten voor de euthanasie in rekening.

Ten derde: Kosten-batenanalyse

Bij wiskundeopdrachten vergeleken leerlingen de huurkosten voor een kleine woning met de kosten die door de zorg voor 'invaliden, criminelen en gekken' ontstaan. Volgens officiële berekeningen heeft de 'actie T4' door het

¹ **Eufemisme** (Latijnse vorm van het Griekse euphemia, 'woorden met een goed voorteken') is een uitdrukking in de taal, die een persoon of zaak mooier, milder of meer versluierd benoemt.

Monument van de twee halve grijze bussen; het voorbeeld van de transportvoertuigen die gebruikt werden door 'ziekenvervoer voor algemeen nut'.

In de kelder van dit gebouw werden vele psychisch zieke mensen en gevangenen vergast.

doden van 70.000 patiënten de staat 245.955 rijksmark per dag opgeleverd. Al in het begin van het genoemde boek bevinden zich vreselijke formuleringswijzen die in deze richting gaan: 'De instellingen die dienstdoen voor de zorg aan gekken worden aan andere doelen onttrokken; voor zover het om privé-instellingen gaat, moet er rente berekend worden; verplegend personeel van 1000 mensen wordt voor deze totaal onvruchtbare taak vastgelegd en aan bevorderend werk onttrokken; het is een pijnlijke voorstelling dat hele generaties van verzorgers naast deze lege omhulsels van mensen oud worden, waarvan de meesten niet eens 70 jaar en ouder worden'.

En zie, er was een vrouw die achttien jaar lang een geest had die haar ziek maakte en zij was kromgebogen en kon zich in het geheel niet oprichten ... En moest dan deze vrouw, die een dochter van Abraham is en die de satan, zie, nu achttien jaar gebonden had, niet losgemaakt worden van deze band op de dag van de sabbat? (Luk. 13:11,16)

Gedenkteken in Berlijn aan 'Actie T4'

De waarde van bepaalde mensen werd gereduceerd, die van dieren daarentegen vergroot. Wetten voor de dierenbescherming waren bijzonder streng (Nee, we hebben het niet over het Duitsland van nu. Maar de overeenkomst valt wel op).

Michael Vogelsang

De oude Bijbel

Ik ben verblijd over Uw belofte, als iemand die een grote buit vindt. Psalm 119:62

Een vrouw in Lyon in Frankrijk had haar leven in nogal eenvoudige omstandigheden doorgebracht. En toen zij op oudere leeftijd weduwe werd, moest ze verhuizen naar een kleine zolderkamer waar ze in grote armoede leefde.

Op een dag viel haar daar aan de wand een plek op met een licht rechthoekige bobbel. Zat daar soms een geheim vak? Ze moest denken aan de tijd van de revolutie, toen veel mensen hun waardevolle dingen verstopt hadden.

Voorzichtig klopte de vrouw op de wand; de plek klonk inderdaad hol. Of daar misschien een schat verborgen was? Opgewonden opende ze de schuilplaats. Tot haar teleurstelling vond ze daar in plaats van zilver, goud of edelstenen slechts een oud, verstoft boek. Ze wilde het vak alweer sluiten; ze vroeg zich helemaal niet af, wat voor boek het zou zijn 'Maar misschien zitten er waardevolle papieren tussen de bladzijdes verstopt', bedacht ze toen. Maar ook tussen de bladzijdes kon ze niets waardevols ontdekken.

'Waarom heeft men dit boek dan zo zorgvuldig verstopt?', vroeg ze zich af. Nu werd ze toch nieuwsgierig. Ze begon te lezen en las steeds verder, tot diep in de nacht.

Het was een oude Bijbel die nog uit de tijd stamde dat de hugenoten vervolgd werden. De vrouw behoorde weliswaar tot de kerk, maar de Heilige Schrift zelf was haar tot dan toe onbekend gebleven. De volgende morgen sloeg ze het oude Boek weer open; en heel snel bekende ze dat ze echt een schat gevonden had. Ze leerde de Heere Jezus als haar Verlosser kennen.

In haar zolderkamer bleef ze arm, maar haar hart was veranderd en met vreugde en diepe dankbaarheid vervuld.